

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ JOHN CHAUCELLOR

ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΙΝΕ Η ΖΩΗ!

ΑΤΣΟΥΦΙΑΣΜΕΝΗ και μελαγχολική, η Διάνα Γκέιτον θυγήκε από το γραφείο του δικηγόρου, τον οποίο είχε πάει να συμβουλευτεί. 'Η καταστροφή κι' η άτιμωσία την περίμεναν! Τί άφελής που είχε φανή! Νόμιζε πως ήταν το απλούστερο πράγμα του κόσμου ν' ανοίξει ένα μολι-στράδικο, να έργασθαι και να πλουτίσει! Στην επιχείρησι αυτή είχε θυσιάσει: τη μικρή περιουσία που κληρονόμησε από τη μακαρίτισσα τη μητέρα της, και με την πεποίθησι πού δίνει η άγνοια, θέδαιη για την έπιτυχια, είχε ριχτεί στη δουλειά. Μηπως δεν ήταν γνωστή μεταξύ του κύκλου των γνωστών της για το γούστο της, για το ταλέντο της να δημιουργή από το τίποτε μια κομψή τουαλέττα; Κι' όμως!... Νά που είχε επέσει έξω! Σκέφθηκε να κάνει χρωακοπία, μα ο δικηγόρος της είχε πη πως δεν έπρεπε ούτε να το σκέφταται καν και πρόσθεσε ότι, αν μέσα σε μια εβδομάδα, δεν πλήρωνε τις διακόσιες λίρες του χρέους της, την περίμενε η φυλακή, η άτιμωσις! 'Ο Νόμος εινε αώστηρος! 'Όταν δεν εινε κανεις ικανός για μια έμπορικη έπιχείρησι, δεν πρέπει να την αναλαμβάνη!

Καθως η Διάνα μπήκε στο αυτοκίνητό της και κάθισε μπροστά στο θολάν, με μια νευρική κίνησι έσπρωξε πίσω το καπέλο της, το οποίο την στενοχωρούσε... Στάθηκε μια στιγμη συλλογισμένη. 'Απο ποιόν θά μπορούσε τάχα να ζητήσει τις διακόσιες λίρες που χρειαζόταν... Σ' ένα μίση έπρεπε να τις πληρώση όμως, της είχε πη ο δικηγόρος της, σε τριάντα μέρες! 'Αλλοιάς την περίμενε η φυλακή. Δηλαδή η καταστροφή! Γιατί, φυσικά, ο μνηστήρ της, ο Τζίμμου της, θά διέλυε τον άρραθώνα του με μια λέξη, η οποία είχε καταδικασθαι σε φυλάκιαι! 'Ο Τζίμμου!... Θα μπορούσε τάχα να της δανειση τις διακόσιες λίρες; Μήπως αυτός δεν ήταν ο μόνος στον οποίο μπορούσε να κατασφύγη σε μια ώρα ανάγκης; 'Όστόσο η Διάνα ντρεπόταν να του μιλήση, γιατί ήφερε πως κι' αυτός ήταν οικονομικά στενοχωρημένος. Καί μάλιστα, τώρα που το συλλογιόταν, ειχε δεκαπέντε μέρες να ιδη τον μνηστήρα της.

Ξαφνικά, η Διάνα θυμήθηκε τον Κλάιθ Νάσιμθ. Τόν ειχε γνωρίσει πριν από πέντε μήνες σε μια φιλική συγκέντρωσι. 'Ο Κλάιθ ήταν ένας άνδρας περασμένος στα χρόνια, γλεντζές και παραλής. 'Επάνω στην εθουμία των κοκτέιλς, η Διάνα ειχε φλερτάρει μαζί του, και θυμόταν μάλιστα τη σκέψι της, όταν θρέθηκε μόνη της, το θράδου στην κάμαρά της. 'Ο Κλάιθ εινε από αυτούς τους τύπους που έπειδη έχουν χρήματα, νομίζουν πως μπορούν όλα να τ' άποκτήσουν, άρκει να πληρώσουν! Τόν κοκομοίση! Σε μένα τουλάχιστον θά θυγή γελασμένος! "Έπειτα από λίγες μέρες, ο Κλάιθ ειχε πάει στο έργοστάσιο, με την πρόφασι πως ήθελε ν' άγοράσει μερικά μοντέλλα και φεύγοντας ειπε στη Διάνα.

—Πιθανόν να σάς χρειαστούν περισσότερα κεφάλαια καμμιά φορά για την επιχείρησι σας. Μη ξεχνάτε πως είμαι πάντοτε πρόθυμος να σάς βοηθήσω!

'Η Διάνα θριακόταν σε διλήμμα. "Αν πίναινα τώρα στον Κλάιθ, αυτός θά της έδινε θέβεια τα γούμιατα, αλλά θά ήθελε... άνταλλάγματα!... Κι' αυτό θά σήμαινε την διάλυσι του άρραθώνος της με τον Τζίμμου Ούιγγκρεϊβ!... Μα έλα, πού η Διάνα άγαπούσε τον Τζίμμου.

'Αποφασιστικά η Διάνα πράθινε ίσια στο σπίτι του μνηστήρος της. Της άνοιξε ο Χάρρις, ο γερο-ύπηρέτης του Τζίμμου.

—Μάλιστα, μίς Διάνα, ο κύριος Τζίμμου εινε έδω, ειπε ο ύπηρέτης. Προσέχετε μόνο καθώς περνάτε να μη σχίσετε το φόρεμά σας σε κανένα καρφι, γιατί όπως βλέπετε, είμαστε άνω-κάτω!

Παρανεμένη η Διάνα κύτ-

ταξε δλόγυρά της. Πράγματι, το χώλ ήταν άνάστατο. Στη μια άκρη ήταν ένα σωρό θαλίτσες και μπαουλά, τα κάβρα θριακόντουσαν στοιβαγμένα σε μια έλλα, και διάφορες ξύλινες κάσες ακορπισμένες έδω κι' έκει.

—'Αλλά, Διάνα! φώναξε εκείνη τη στιγμη ο Τζίμμου. "Έλα, θες το σημειώμά μου κι' ήρθε; Με θρίακεις άνω-κάτω, μικρούλα μου!... Θα σου εξηγήσω άμέσως τί συμβάινει! "Έλα, μέσα στο γραφείο μου... 'Ετοιμάσε μας το τσάι, Χάρρις!

Οι δυο νέοι μπήκαν στο γραφείο και κάθισαν άπάνω στο ντιθάιν. 'Ο Τζίμμου πήρε τα χέρια της Διάνας μέσα στα δικά του.

—Δεν έλαθα το σημειώμά σου, Τζίμμου! ειπε η Διάνα. "Έρχομαι από τη δουλειά μου! Μετακομίζεις, άγέλω!...

—Διάνα!... Ξέρεις πόσο σ' αγαπώ! Μ' άγαπάς και σού;

—Μά φυσικά, Τζίμμου, τί έρωτήσις εινε αυτή; Τί συμβάινει;

—'Η άγάπη σου για μένα, κάνει τον πόνο μου εσθότερο, Διάνα! Κι' όμως πρέπει να σου πω την αλήθεια. Καταστράφηκα στο Χρηματιστήριο, άγαπημένη μου, και θριοκόμαι αυτή τη στιγμη με πέντε λίρες στην τσέπη! Πλήρωσα άώστοσο όλα μου τα χρέη! Πούλησα και το αυτοκίνητό μου άκόμα. Αύριο θά το παραδώσω στον άγοραστή. Δεν μου μένει παρά να κάνω κάποια τρέλλα για να εξασφαλίσω τα ναύλα μου για την 'Αμερικη! "Έκει κάποιος γνωστός μου μου ύποσχέθηκε να μου δώση έργασια... Γελάς, Διάνα;

—'Όχι, άγαπημένε μου! άπάντησε η νέα, η όποια δεν μπόρεσε να συγκρατήση ένα μικρό χαμόγελο, για την ειρωνεία της καταστάσεως! Με τάραισε η ειθισις!

'Ο νέος έσκυψε και φίλησε τα ξανθά μαλλιά της και κατόπιν ειπε:

—Πρέπει να άποχαιρετιστούμε, άγαπημένη μου! Σού δίνω πίσω το λόγο σου, είσαι ελεύθερη από σήμερα να ξαναφτιάξης τη ζωή σου, ίσως θρης κανένα έλλον, πού είσιο από μένα!...

—Μά, γιατί να μη σ' ακολουθήσω στην 'Αμερικη, Τζίμμου;

—Γιατί θά μείνω χρόνια εκεί, μικρούλα μου κι' η άργες θά εινε τρομερά δύσκολες κι' έπιπνες. 'Η συνειδησι μου δεν μου επιτρέπει να σε παρασύρω στην καταστροφή μου. 'Η ζωή μας δεν μάς άνηκει! Θα σε θυμούμαι όμως!...

'Η Διάνα έθγαλε από το χέρι της το μονόπετρο δαχτυλίδι του άρραθώνος της και του το έδωσε. "Αν το πουλούσε, του ειπε, θά έθγαζε χρειαζόντουσαν για να πληρώση τα ναύλα του. Μα ο Τζίμμου ούτε να τ' άκούση ζέν θέλеше. Ιδού δαχτυλίδι αυτό ήταν ένα ένθυμιο, άς το κρατούσε... κι' εκείνος θά εβρισκε χρήματα... Θα του δάνειζαν οι φίλοι του...

Βουβόι, οι δυο νέοι φίληθηκαν παράφορα, με πόνο...

—Θά σε περιμένο πάντοτε! ψιθύρισε η Διάνα.

—'Αν τα πράγματα έρθουν εύνοικά, θά σου γράψω νάρβησι!...

Με θαρεία καρδιά, η Διάνα έφυγε από το σπίτι του Τζίμμου. Πήγε σ' ένα τηλεφωνικό κέντρο και τηλεφώνησε στον Κλάιθ Νάσιμθ. Τόν ρώτησε αν μπορούσε να πάη να τον συναντήση στη θάλλα του, στο 'Ελσμπουρι. "Ηθελε να του μιλήση για κάποια δουλειά.

—Σάς περιμένο με χαρά, μίς Γκέιτον! Είμαι μόνος μου κι' η συντροφία σας θά εινε πολύτιμη! Θα σάς φιλοξενήσω, φυσικά, άπόψε γιατί δεν εινε φρόνιμο να γυρίσετε τη νύχτα, μόνη σας!...

"Όταν ξεκίνησε με το αυτοκίνητό της η Διάνα από το Λονδίνο, ειχε νυκτώσει σγεδόν. "Έτρεχε με έβδομητά χιλιόμετρα την ώρα, άπάνω στον κάτασπρο έξοχικό δρόμο. Στο σταυροδρόμι του Ουάτφορντ σταμάτησε στο γκαράζ, για να γεμίση τα ντεπόζια της νευζίνης και του νερού. Τριγύριζε, προσπαθούσε να κερδίση καιρό, ν' αναβάλη τη σκληρή στιγμη της ήθικης καταστροφής της. 'Η Διάνα δεν γελιόταν! "Ήξερε πολύ καλά, τί την περίμενε! 'Αφηρημένη παρακολούθησε τη συζήτησι ενός χωροφύλακα με τον διευθυντή του γκαράζ. 'Ο άστυνομικός ζητούσε έπιμωνα ένα αυτοκίνητο. Τόν ελχαν ειδοποιήσει τηλεφωνικά, πως κάποιος κακοποιός, άφοδ σκότωσε και λήστεψε έναν άδαμαντοπόλη, ειχε ξεφύγει μ' ένα αυτοκίνητο και θά πενούσε άσφαλώς από κεινο το σταυροδρόμι... 'Αλλά ο διευθυντής του γκαράζ δεν ειχε διαθέσιμο

'Η Διάνα έθγαλε από το χέρι της το μονόπετρο δαχτυλίδι...

κανένα αυτοκίνητο.

«Εκείνη τη στιγμή ο χωροφύλακας είδε το αυτοκίνητο της Διάνας. Άμέσως πλησίασε τη νέα, η οποία έτοιμαζόταν να ξεκινήσει και την διέταξε να σταθεί. Είπε πως το άμαξι της του χρειαζότανε και ότι όφειλε να του το παραχωρήσει. Η Διάνα είχε άρχιες να διαμαρτύρεται, όταν από μακριά ακούστηκε ο θόμβος μιας μηχανής... Συγχρόνως φάνηκαν οι εκτυφλωτικοί προβολείς ενός αυτοκινήτου, το οποίο πλησίαζε με βλιγγιώδη ταχύτητα. «Ο αστυνομικός κάθισε δίπλα στη Διάνα.

—Κατέβητε άμέσως! φώναξε. Αυτός είναι! Θά δοθούν χιλίες λίρες άμοιθ' σ' όποιον κατορθώσει να τον συλλάβη! Γρήγορα!

—Και φανταστήκατε πως θά σας παραδώσω το άμαξι μου! είπε η Διάνα.

Και εραφικά πρόσθεσε:

—'Ακούστε! Θά σας οδηγήσω εγώ, και θά μοιρασθούμε το κέρδος...

Μέσα σ' ένα σύννεφο σκόνης, οάν άνεμοστρόβιλος το αυτοκίνητο πέρασε δίπλα τους...

—Γρήγορα!... Νά πάρη 'η όργη! ούρλιαξε ο αστυνομικός.

—'Αν μου ξεφύγη θά...

—'Ενα άγριο κυνηγητό άρχισε τότε, άπάνω στον ήσυχο, ερημικό δρόμο. Η Διάνα κδοηόυσε με ψυχραιμία, η έλπίδα του κέρδους της έδινε θάρρος.

—Πιό γρήγορα! φώναζε ο αστυνομικός. Πιό γρήγορα!...

—'Εχω βάλει όλη την ταχύτητα! φώναζε η Διάνα. 'Α!... νά!... Θά τόν φτάσουμε...

Το κόκκινο φώς του μπροστινού αυτοκινήτου φαινόταν τώρα.

Σέ λίγο, με χτυποκάρδι, άντελήφθηκαν πώς πλησίαζαν. Κέρδιζαν έδαφος όλοένα!... Μοιμαίας, με μιά συγκρατημένη φωνή φρίκης, η Διάνα ένοιωσε ένα ρίγος σ' όλο το κορμί της, τά χέρια της άρχισαν να τρέμουν άπάνω στη ρόδα της διεθυνόσως, κι' αόθόρμητα έπιασε το μοχλό του φρένου... Η ταχύτης του αυτοκινήτου λιγόστεψε, ενώ ο αστυνομικός μανιασμένος, προσπαθούσε να πιάσει το βολάν.

Η Διάνα είχε άναγνωρίσει το αυτοκίνητο του Τζίμμου!...

—'Δέν μου μένει παρά να κάνω κάποια τρέλλα για να έξασφαλίσω τά ναύλα μου!...»

είχε πη ό Τζίμμου. 'Υψιστε Θεέ!... 'Ηταν δυαντόν ό Τζίμμου, τό καλό και τίμιο παλληκάρι, να είχε φθάσει σέ τέτοιο σημείο άπελπισίας, ώστε να διαπράξη κλοπή, φόνο!...

—'Νά πάρη 'η όργη! ούρλιαξε ο αστυνομικός. Προχώρησε!...

—'Οχι! άπάντησε πνιχτά η Διάνα.

'Αλλά την ίδια στιγμή, το άλλο αυτοκίνητο άρχισε να λιγοστεύη την ταχύτητά του και τέλος σταμάτησε έντελώς.

—Προχώρησε και στάσου δίπλα του! διέταξε ο αστυνομικός.

Η Διάνα, θέλοντας και μή, προχώρησε και εραφικά, με άνεκραστη χαρά, είδε πως ο άνθρωπος, ο όποιος είχε κατεβή τώρα από το αυτοκίνητο και τους περιμενε, δέν ήταν ό Τζίμμου.

—'Εχασα τό παινιδί! είπε ο άγνωστος. Μου σώθηκε η βενζίνη! Παραδίνομαι!... Σας συχαίρω, μίς! 'Εχετε γερά νεβρα για ένα κοριτσιό!...

'Αλλά η Διάνα δέν άκουγε, κι' ενώ ο αστυνομικός περιούσε τις χειροπέδες στον λωποδύτη, εκείνη έτρεξε σ' ένα μικρό σταθμό που ήταν εκεί κοντά, άρπαξε τό ακουστικό του τηλεφώνου και χτύπησε τον άριθμό του Τζίμμου.

—Τζίμμου! άγατημένε μου! 'Ακούσε! Αύριο θά παντρευτούμε και τά φύγομε μαζί. Σου δίνω ως προίκα τρακόσιες λίρες!

Μέ τις άλλες διακόσιες τά πλήρωνε τό χρέος της...

—'Οχι! 'Οχι! Διάνα, δέν γίνεται! Μή με βασανίζεις περισσότερο! Τά πράγματα μάλιστα χειροτέρεψαν από τη στιγμή που έφυγε! Φαντάσου ότι κάποιος κακοποιός έκλεψε τό αυτοκίνητό μου! Τί θά γίνη τώρα!...

—Τό ξέρω! Τό ξέρω! Τόν δέικοψε η Διάνα. Τό αυτοκίνητό σου είναι εδώ. 'Επιστρέφω άμέσως! 'Εχω πολλά να σου πώ!

Βέβαια, ούτε φαντάστηκε πως τό άπόγευμα, όταν ήρθα κοντά σου, ήμου κι' εγώ στό ίδια οικονομικά χάλια με σένα! Τώρα τά πράγματα άλλαξαν... 'Ω! Τζίμμου, τώρα μόλις κατάλαβα πόσο σ' άγαπώ! 'Ημου ίκανή να κάνω κάθε τρέλλα για να σε σώσω!... Δέν καταλαβαίνεις, έ;... 'Ερχομαι και θά σου τά διηγηθώ όλα! Περιμένε με! Δική μας είναι η ζωή!!

—'Ευχομαι, μίς, έλεγε ο λωποδύτης, ενώ η Διάνα οδηγούσε τό αυτοκίνητό της, γυρίζοντας στέ Λονδίνο με τους δυό άνδρες και τη θαλίτσα με τό πολύτιμο περιεχόμενο της. 'Ευχομαι, η άμοιθή που θά πάρете για τη σύλληψή μου να σας φέρη ευτυχία!

—'Ευχαριστώ! είπε η Διάνα σκεπτική. Νομίζω πως η ευχή σου θά πραγματοποιηθή!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—'Ο 'Αγγλος άστρονόμος Κρόις είχε ίσχυολογήσει ότι τό βάρος του ήλιακού φωτός, πού εκπέμπεται προς τον πλανήτη μας, είναι τριών δεκατομμυρίων τόννων!..

—'Ο Τσάρος 'Αλέξανδρος ό Β' έμισθοδοτείτο με 125.000 φράγκα την ήμέρα. 'Ο 'Αβδούλ 'Αζίς με 90.000 φράγκα. 'Ο Φαργιάκος 'Ιωσήφ με 50.250 φράγκα. 'Ο Φοιδηρέϊος Γουλιέλμος Β' με 41.000 φράγκα. 'Ο Βίστωρ 'Εξμανουήλ ό Α' με 34.200 φράγκα. Η Βικτορία με 31.850 φράγκα, και ό άείμνηστος Γεώργιος ό Α' της 'Ελλάδος με 3.670 φράγκα.

—'Ασφαλώς πολύ λίγο από τους άναγνώστες μας θά γνωρίζουν ότι σ' όλη την Εύρώπη ίσάζονταν 4.200 είδη λουλουδιών, τά όποια χρησιμοποιούντα στο έμπόριο και στη βορμηγανία.

—'Από αυτά τά 420 έχουν άνομα εγχάριστο και άγοράζονται από τις βερμηγανίες των άφορμάτων και των σατονιών.

—'Επίσης τά περισσότερα λουλούδια είναι λευκά—1.124 τόν άριθμόν.

—Τό μεγάλο ροζόγι της έκκλησίας του Χαρισμόν, κοντά στο Μπιόμινχα, λειτουργεί τον τελευταίο καρφ έλλατομιακά, μολοστί ό έκκλησίαρχης τό κόντηνιζε ταχτικά την κανονική του ώρα.

—Γι' αυτό στο τέλος απέρισαν να το κάνουν μιά γενική έπισκεπή.

—'Όταν όμως τό άνοιξαν για να τό καθαρίσουν, βρήκαν έργραστιαμένο μέσα στό μηχανηματά του ένα...μελίσι, καθώς και άκετη ποσότητα μέλιος, άποθρευμένη στις διάφορες γωνίες του...

—Γιά να τό καθαρίσουν λοιπόν άπό τό μέλι, χειράστραν δυό ούόκληρες μέρες!..

—Τά δέματα των φειδιών έχουν μεγάλη ζήτη: στο έμπόριο.

—Τά 'Αγγλικά μάλιστα έργραστάσια έπεξεργασίας δερμάτων φειδιών έξάγουν στην 'Αμερική 20.000 δέματα κάθε χρόνο.

—Η πλάστικη χειροφυγή είναι — ως άπεκαλύφθη τελευταίως — μιά από τις άρχαιότερες τέχνες της λατρικής έπιστήμης.

—Στις 'Ινδίες, π. χ., πρδ 2.500 έτών, έπισκεύαζαν τις κομμένες μίτες με κομμάτια χράτους, άποκοπόμενα από τους μηρούς.

—'Ως ξεπρωβήθη, πελώρια ζώα, μεγαθηρία της προϊστορίας, πού φωφρασαν εδώ και 100.000 χρόνια, δηλητηρίαζαν άνομα και σήμερα με τά λείψανά τους τά νερά της Μαίρης Θάλασσης.

—Τό μικρότερο νόμισμα σ' όλο τον κόσμο, τό όποιο είχε και την μικρότερη αξία, ήταν τό περιφρω και...πολιέλυστο 'Ελληνικό μονόλεπτο.

—Στην έπαχθ του, όπόσσο, είχε πέσει σ' έδες τις χώρες.

—Η Γαλλία έχει 6 εκατομμύρια καπνιστές.

—Στους 15 δε καπνιστές α 10 καπνίζουν τοιγάρα κι' οι 5 πλες.

—'Ο Τζών Γουόσμαν, από τό Κάνσας, ό όποιος θά γιορτάση και' ατάς την έννενηντοετηγεία του, έμασε πολύηατο τον περιωμένο χρόνο κι' έξεκολούνη να επιδιόεται στο από αυτό, δίχως να αισθάνεται καμιά κόπωση.

—Στην γύρω περιοχή των δυό καταρκτησών του Νεϊλου ούδέποτε έχει βρέξει.

—Η άπλούστερες των έφευρέσεων έχουν άπαιρέσει τά μεγαλύτερα κέρδη στους έφευρέτες τον.

—'Ο έφευρέτης του καρφολιού, π. χ., άφελήθηκε από την έφευρέσει του 800 χιλιάδες λίρες.

—'Ο έφευρέτης των πατινιών έκανε έπίσης περιουσία 200 χιλιάδων λιρών.

—Στους 100 έτη της 'Ανατολικής Νεπαλίας, η φωνητική μουσική είναι τό μόνον προσόν, πού κρατεί νάχη ένας άνδρας, για ν' άποχτήση σίξινγο.

—'Ο νέος της φυλής, οδηγώντας τη νύχη μπρός στον άρχηγό, άρχίζει να τραγουδά, και' έτσι έπιτυγγάνει τό ποθούμενον, άν η φωνή του είναι γλυκαία και τό οπερτορίό του άρέσει στον άρχηγό, ως καλύτερο του άντιέγελου τον.

—Κάποιος Τζών Ράιντ, από την Πολιτεία Ούσκιν της 'Αμερικής, στην διάβηχ του όριζε να πορλοηθή τό μέγαφθ του, άμέσως μετά τον θάνατό του.

—'Ο Γάλλος άρχιτέκτονα Μ. Μοιλέν άνακάληψε ένα οχάδιο κατασκευής σπιτιών άπλούστατα.

—Σήμερα μ' αυτό, κάθε άνθρωπος θά μπορη να κατασκευάζη τό σπίτι του μόνο του, έφοδιαζόμενος με τ' άπαραίτητα ύλικά της κατασκευής, έτομα.

—'Αναμνήσεις παλιών σκηνών και περιωμένων γεγονότων έξχοντα στο μυαλό μας πιο εύκολα με την όσφρησι, παρά με κάθε άλλη αίσθησι.

—Μερικοί άγριοι λαοί έφωρταν τους νεκρούς των, εις ένδειξιν εσβασιού προς ατόν.

—'Άλλοι πάλιν τρώγανε τους γέρους, όταν δέν μπορούσαν πειά να δουλέψουν.

